

Berat Kandilinizi Kutluyorum

– safdeha · 07 Nisan 2020

Artık milli manevi günleri evimizde, kalbimizde, yalnızlık içinde kutluyoruz. Bugün Berat Kandili, camiler boş, televizyonda mevlit yayını var ama coşkulu kalabalık olmayacak içinde, tıpkı boş tribünlere karşı oynanan futbol maçları gibi. Ruhunu yitirmiş, sessiz, tuzsuz bir oyun... Alışılmışı yıkan, değişin artık bu böyle olacak denen, yaşama tutunmanın başka yolu yok diyen... Belki de Berat için dua etmek, yakarmak yerine ölen insanların sayısı, enfeksiyona kapılanları izleyeceğiz. Duamız ise, bunlar ne zaman sıfırlayacak üzerine kurgulanacak. Hay aksi, hiç bir şeyden korkmayan ve ne oldum delisi insanlık, toprağa befesini koymuş, ölümden korkar halde bir tilt titiyor işte...

Biz bir derde düştüğümüzde mi yaratana hatırlayacağız, ağlayarak dua edeceğiz. Allah'ım beni öldürme mi diyeceğiz yani... Ölmek, hani sevgiliye kavuşmayı... Hani sevgili ne zaman çağırırsa koşa koşa giderim demeydi? Demek ki bu dile düşen kocaman bir yalandı. Sevgili ile kalpte bir özlem yangını oldu mu ki... Kavuşma isteği oldu mu ki? Adeta, sonsuza kadar dünyada yaşayım diye bir yakarış var dillerde! Hani sevgili ne zaman çağırırsa hazırım ona uçmaya darbu meseli... Demek ki, yaratana bizim kalbimizde asla bir sevgili olmadı. Olmasına da izin vermedik. O sevgili değilse, kime yakarıyoruz o zaman, kime el açıyoruz. Bir sevgili tanımını olmalı ki, ondan korkmalı ki... Beraat etsin, bize huzur versin, nimetlerini bize versin. Ne ekersen onu biçersin, biz Allah aşkını kalbimize ekmiyoruz ki... Yangınlar var, onlar paraya, yare, mala, yalana, çalmaya... Saymakla bitmeyen sevgililere! Evde kal denince o sevgililerin, özellikle ticaretle uğraşıp, hesabını çok kazanmak üzerine kurup, kredi altında faizler alıp, şimdi de kazanç olmayınca, kara kara ne yapacağını düşünenleri terk ettiğini görünce, çaresizliğini haykırdığı evlerde karamsar bir tablo çiziyor. Evde kal mesajı ile, sevgili dediklerimize özlem duyar olduk işte. Kalp aşk istiyor, nefsimiz oyuncak arıyor... Yok işte. Yokluğu yaşıyoruz. Tarikatlarda yokluğa varılan tepeye herkes varmaya hazır. Ama o yokluk, dünyayı arıyor, Allah'ı değil. O yokluk el açarken dünya sevgililerine dönmeyi arzulayan ve yine içinde Allah aşkı olmayan dünyalığı; yine Allah'tan yakara yakara isteyecek... İnsan bu kadar mı iki yüzlü olur ya... İnsan bu kadar mı geri zekalı olur ya... Gerçeği dururken, sahtesini isteyen, o sahtesinin içinde karanlığa gömülen... O ışığı ararken dualarıyla nefesinden çıkan haykırışıyla üfüre üfüre mumun ışığını söndüren insanlık...

Anla insanlık bugün Berat kandili... Bugün bir yıllık insanın rızkının tayin edildiği, ölenin ve yaşayanın belirlendiği, başarının ve başarısızlığın tayin edildiği mübarek bir gece... Bugün evdeyiz... Bugüne kadar sevgili dediğimiz ve evin dışında kalan her şeye uzaktayız. Bugün kalbimizi de evin içinde bırakalım. Evin dışından ne varsa öldürelim. O kalbi boşaltalım. İçine sadece Allah aşkını dolduralım. Ona her zaman muhtaç olduğumuzu idrak edelim. O dilemezse hiç bir şey olmayacak, bunu anlayalım. Ona, yalnızca ona ibadet edelim. Aklımız, nefsimiz, fikrimiz ve düşüncemiz Ona teslim olsun. İşte o zaman elimizi açalım ve ağlayarak, muhtaçlığımızın idraki ile gönülden dua edelim. Dünyalık değil, aşkını isteyelim. Ne verersen razıyım teslimiyetine bürünsün ruhumuz. Değişime uğrayalım, tövbe edelim.

Eđer kalpte tamamen Allah yoksa, zaten yaşamadığınız ve bir ölü gibi yaşadığınızın farkına varın. Sizi Koronavirüs değil, Kalbinizde ki Allah sevgisizliği öldürüyor bunu anlayın. Şu Nisan yağmurların başladığı günlerde, kalbinizle de yeniden yeşerin, o kalbi Allah'a teslim edin. İnanın bunları yaptığınızda hayatta ilk defa mutlu olduğunuzu göreceksiniz. Kalbi Allah ile dolu olanın mutluluğu işte insanlığın aradığı bu.

Berat Kandilinizi Kutluyorum.

Selam ve dua ile.